

XV-XVII століття стали піковим значенням ролі церкви в національних державних справах та в подіях на міжнародній арені. Саме в цей час П'єро ді Лоренцо Медічі, або Лоренцо Розкішний, пожертвував значну суму грошей на церковні потреби, аби замолюти гріхи. Ця жертва пришвидшила розвиток культури в Флоренції і перетворила місто в значущий стратегічний об'єкт, зокрема флорентійські гроші стали тоді чимось на кшталт міжнародної валюти. У цей час релігійні служителі набули поважного статусу і їхній голос та думка часто-густо опинялися на тих же важелях, що і погляди представників високопоставлених і багатих сімей.

Соціальний експеримент із заміни релігії, що вважали передумовою побудови світлого майбутнього, здійснили в СРСР. Він не був успішним та згодом зазнав повного фіаско. До сьогодні в певні історичні періоди Радянський Союз діяв в очах багатьох як машина-вбивця не лише людей, але й культури, що залишило значний відбиток на її подальшому розвитку навіть через десятки років.

У XXI столітті релігія в різних своїх проявах займає значне місце в житті людини, проте сьогодні її вибір залежить не стільки від локації культури народу, як від власного бажання та симпатій. Сьогодні дарує нам більшу, ніж раніше, вільність у виборі релігії, яка пасує до нашої особистості. Більше того, можна започаткувати і власну, впливаючи на її adeptів за допомогою психологічних маніпуляцій.

Насамкінець, релігія – творіння людських рук, а тому є мішаниною кольорів, які несуть з собою такі завжди два контрастних поняття, як «Добро» і «Зло». Сьогодні цей феномен залишається, з одного боку, культурним катализатором, а з другого боку, своєрідним «тамплієром» на варті іншого.

*Науковий керівник: Воли О.В.,
канд. істор. наук, ст. викладач*

УДК 81'26 (043.2)

Плоха О.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ТЕРМІНОЛОГІЯ ДІЛОВОСТВА: ПРОБЛЕМИ СТАНДАРТИЗАЦІЇ

Удосконалення системи термінів – це важливий напрямок розвитку будь-якої галузі знань. Він полягає в корегуванні співвідношень між поняттями й термінами, прийнятими для їхнього позначення, та сприяє точності розуміння наукового тексту, тим самим полегшуючи наукову комунікацію.

Для документаційного забезпечення управління важливо однозначно тлумачити поняття, з якими кожного дня працює діловод, оскільки сфера

його дії безпосередньо пов'язана з лексикою законодавчих актів, економічних відносин, цифрового світу та суспільного життя.

Сьогодні різноманітність трактувань поняття «діловодство» призводить до того, що суб'єкт ділових відносин не може об'єктивно оцінювати та знаходити категоріальні відмінності цього терміна з поняттями «документаційне забезпечення управління» та «керування документаційними процесами», тому головним завданням діловода є, перш за все, розрізнення цих термінів та нагромадження ділової лексики відповідно до тлумачення зазначених словосполук. Дослідження генези дисципліни можна знайти в історіографічних працях Бездрабко В.В., Кулешова С.Г., Швецової-Водки Г.М., Сельченкової С.В., Палехи Ю.І., де висвітлено процес еволюції документознавства та діловодства зокрема.

Активне розроблення основних завдань діловодства та разом із тим впровадження термінологічної системи дисципліни розпочалося у другій половині ХХ століття, де причинами актуалізації науки став більш складний характер ведення управління, впровадження електронно-обчислювальних машин, введення оптимальних напрямів економії робочого часу і реалізації управлінських функцій. Багатоаспектність вивчення діловодства провокувала вчених-дослідників підходити до пізнання дисципліни всебічно. Як наслідок, у 1960-1970-х рр. відбувся швидкий стрибок у розумінні галузевої термінології, де поняття «діловодство» збагатилося новими термінами – «документаційне забезпечення» та «керування документаційними процесами». Перший фактично був функцією діловодства, а другий – додатковим ланцюгом діяльності установи, тому діловодство набуло збірного характеру та було зафіксоване в ГОСТі 16487 «Делопроизводство и архивное дело. Термины и определения» як «створення умов, які забезпечують зберігання і пошук документів, зокрема їх реєстрація, групування у справи та інші операції, що дозволяють їх використовувати в практичних і наукових цілях». У 1980-х рр. через появу інформаційних технологій відбувається зміна сенсу поняття «діловодство»: фахова періодика наповнюється новим поняттям «документаційне забезпечення», що початково означало «документування діяльності державних органів у будь-якій формі», «контроль за якістю і кількістю створених документів» тощо. Згодом цей термін з'явився у ГОСТі 51141-98 «Делопроизводство и архивное дело. Термины и определения» та закріпив синонімічність понять «діловодство» і «документаційне забезпечення управління». У цей час провідними документознавцями було порушено питання про доцільність вживання та використання терміна «керування документацією», яке постало з потреби управління документаційними процесами. Одне з перших тлумачень цього поняття належить Соковій А.М.: «організація точного і повного документування діяльності підприємств, створення відповідних форм документів;

впровадженні механізму контролю за обсягом і якістю створюваних документів із метою упередження появи непотрібних і надлишкових...». У ДСТУ 4423:2005 «Інформація та документація. Керування документаційними процесами» можна знайти дещо інше трактування: «галузь керування, що відповідає за ефективний і систематичний контроль за створенням, прийманням, зберіганням, використанням, передаванням до архіву, вилученням для знищення службових документів, охоплюючи процеси відбирання та зберігання в документальній формі свідчень, інформації про ділову діяльність».

Отже, термінологічні особливості діловодства – ознака часу та зміни орієнтації мислення. Розвиток технологій, збільшення потоків документації в установах призводять до різнопланового тлумачення зазначеного терміна: «керування документаційними процесами» і «документаційне забезпечення управління», де спільним для трьох варіантів трактування є оперування поняттями «документ», «управління», а відмінним – широта охоплення діяльності організації; у цьому випадку «документаційне забезпечення управління» є ширшим поняттям, оскільки охоплює діяльність установи в цілому, а не окремого підрозділу, що здійснює керування потоків документації.

*Науковий керівник: Стецик Х.М.,
канд. філол. наук, викладач*

УДК 001.4: 81'1: 004. 4 (043.2)

Велько Д.О.

Національний авіаційний університет, Київ

ЖАРГОНІЗМИ У МОВІ КОМП'ЮТЕРНОГО ІНЖЕНЕРА

Метою цієї роботи є аналіз найпоширеніших жаргонізмів серед програмних інженерів, способів їх творення та причин використання.

У час бурхливого розвитку сфери інформаційних технологій спостерігається збільшення термінів у тих професіях, які тісно пов'язані з цією сферою. Проте не менш швидко, у порівнянні з термінами, розвиваються і жаргонізми, які активно використовуються серед програмістів та інженерів. Оскільки інформаційні технології широко розповсюджені і увійшли ледь не до кожного аспекту життя сучасної людини, відповідно вузькопрофесійна лексика стає все більш поширеною поза межами первинної сфери використання. На нашу думку, є потреба у аналізі найбільш поширених термінів та жаргонізмів, які використовують студенти спеціальності «програмна інженерія», задля глибшого розуміння доцільності їх використання майбутніми фахівцями.

Жаргон – це комплекс лексики та експресивних виразів, характерний